

Arrest

nr. 127 334 van 23 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat K. SMETS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 5 juli 1988. U liep school vanaf 8-jarige leeftijd, tot de leeftijd van 14 jaar. Uw vader was traditionele genezer in de stad Uromi, een functie die hij van zijn vader, uw grootvader, overnam. In het jaar 2000 introduceerde uw vader u bij de gemeenschap en de goden, en werd u in de buik gesneden, een gebeurtenis waar u een litteken aan overhield. Uw vader legde u uit dat u als eerstgeboren zoon, de plicht had om zijn rol als traditioneel genezer over te nemen. Hij deelde u mee dat dit uw plicht was, en u hier niet onderuit kon komen. In het jaar 2007 of 2008 verliet uw moeder uw vader en ging ze alleen wonen, daar ze als christene niet langer bij uw vader wou wonen. U ging nadien ook bij uw moeder wonen en bekeerde zich tot het christendom. U weigerde de positie van uw vader over te nemen, hoewel uw vader bleef benadrukken dat dit uw plicht was, en hij uw moeder zei dat u terug bij hem moest komen wonen. Uw

vader werd echter ziek, en stierf niet lang erna, op 10 januari 2009. Uw vader werd begraven op 20 februari 2009. Mensen uit de gemeenschap kwamen meermaals naar het huis van uw moeder om mee te delen dat u verplicht bent de rol van traditionele genezer op u te nemen. U bleef dit echter weigeren. Uit schrik gedood te worden door leden van de gemeenschap, omwille van uw weigering om uw vader op te volgen, verhuisde u naar uw nonkel langs moederszijde, die te Benin City woonde. Daar er mensen bleven komen naar het huis van uw moeder te Uromi, waarbij uw moeder gezegd werd dat ze u zouden zoeken, en dat ze wisten dat uw moeder familie heeft in Benin City, en u daar dan ook zouden zoeken, verliet u Benin City en ging u naar Lagos. U kwam aan te Lagos op 4 januari 2010, waar u bij een andere broer van uw moeder ging wonen. Nadat mensen uit Uromi u ook daar terugvonden, en uw nonkel fysiek bedreigden, besloot u verder weg te gaan, en ging u naar Guba, een dorp in de staat Yobe, in het noorden van Nigeria. U ontmoette er een zekere Alhadji Garuba, bij wie u ging inwonen. U werkte er in de landbouw, en werd er ook bevriend met een zekere Yusuf, die schoolliep in de school 'College of Agriculture' [een landbouwschool] te Guba. Op 29 september 2013 vielen leden van de groep Boko Haram deze school rond middernacht aan, en vermoordden vele studenten, waaronder Yusuf. U was bang als christen te blijven in Guba na deze aanval, en u vertrok op 1 oktober 2013, samen met Alhadji Garuba, naar Niger. U reisde daarop verder naar de stad Tripoli te Libië, van waar u op 1 december 2013 per boot doorreisde naar Italië. U reisde daarop verder naar België, waar u aankwam op 9 december 2013. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 december 2013.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen te Nigeria, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Er dient immers te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas, geenszins geloofwaardig bevonden wordt.

Ten eerste dienen uw verklaringen opgemerkt, betreffende de door u geopperde gedwongen opvolging van uw vader als traditionele genezer in de gemeenschap te Uromi.

U verklaarde dat uw vader traditioneel dokter was te Uromi, een stad in de staat 'Edo State' te Nigeria, en dat u, als eerstgeborene, na de dood van uw vader in 2009, verplicht werd zijn functie over te nemen, hetgeen u weigerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde dat uw vader u reeds op twaalfjarige leeftijd, in het jaar 2000, liet initiëren bij de goden van het land, een initiatie die erin bestond dat u in uw buik gesneden werd, hetgeen een litteken op uw buik naliet waardoor iedereen die uw litteken zou zien, zou weten wie u bent en waar u vandaan komt (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 17). U verklaarde eveneens dat u schoolliep tot de leeftijd van 14 jaar, en u daarna niets deed en ook geen werk deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wat uw vader u allemaal uitlegde, nadat u geïnitieerd werd, antwoordde u dat hij niets uitlegde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U gesteld dat van u toch verwacht werd dat u uw vader zijn positie zou moeten overnemen, antwoordde u dat de familieverwanten u zouden zeggen hoe de zaken gaan. U voegde eraan toe dat u bij uw vader zou blijven, u hem zou volgen, hij u zou aanleren hoe u de kruiden moest voorbereiden, en hoe u het orakel moest raadplegen. U verklaarde verder dat, wanneer uw moeder uw vader verliet, u niet langer bij uw vader verbleef, en u hem dus niet volgde. Gevraagd wanneer uw moeder uw vader verliet, antwoordde u 2009, en stelde u meteen uw antwoord bij door te verklaren dat het 2007 à 2008 was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Eerder tijdens het gehoor op het CGVS deze zelfde vraag gesteld, antwoordde u evenwel, heel wat preciezer, dat uw moeder het huis van uw vader verliet in november 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u uw vader dan bij zijn werk volgde tussen 2000 en 2007 à 2008 – gegeven uw verklaring in het jaar 2000 op 12-jarige leeftijd te zijn geïnitieerd door uw vader, u op 14-jarige leeftijd ophield met schoollopen en nadien niets deed, en dat u uw vader zou moeten volgen, die u vanalles zou aanleren – antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe dat komt, antwoordde u dat u het niet wou en u een christen bent. Gevraagd wat uw vader u dan allemaal vertelde na uw initiatie in het jaar 2000, antwoordde u dat hij u niets zei én dat hij u zei dat hij u moest voorbereiden omdat u zijn taken zou moeten overnemen na zijn dood. Gevraagd of uw vader u dan voorbereidde, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom niet, gezien hij u initieerde en u uitlegde dat hij u moest voorbereiden opdat u later zijn functie zou overnemen, antwoordde u geenszins verhelderend dat u twaalf was wanneer u geïnitieerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Opnieuw gevraagd waarom uw vader u dan niet voorbereidde nadat hij u initieerde, antwoordde u dat er dan het probleem was met uw moeder, die christene is en uw vader verliet, dat u uw vader dan niet wou volgen, en hij u dan ook de zaken niet kon vertellen die hij u moest vertellen. Gevraagd of uw vader u dan niet voorbereidde tussen de jaren 2000 en 2007, antwoordde u dat u bij uw moeder verbleef en niet bij uw vader. U herinnerd aan uw verklaring dat uw moeder pas in 2007 bij uw vader wegging, antwoordde u dat u niet voorbereid werd door uw vader tussen 2000 en 2007. Gevraagd of uw vader

dan helemaal niets deed gedurende de zeven jaren na uw initiatie, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom uw vader u niet voorbereidde – gezien uw verklaring dat uw vader u in het jaar 2000 initieerde en u uitlegde dat hij u zou moeten opleiden opdat u zijn functie zou moeten overnemen – antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat de voorbereiding reeds gebeurde in het jaar 2000 [waarmee u doelt op de door u geopperde initiatie, waarna, zo verklaarde u, uw vader u helemaal niets uitlegde]. Gevraagd of uw vader, nadat u in het jaar 2000 geïnitieerd werd, er nog met u over praatte, namelijk dat u hem zou moeten opvolgen als traditionele dokter, antwoordde u ontkennend. U opnieuw gevraagd waarom uw vader niets ondernam om u op te leiden, in de periode tussen uw initiatie in het jaar 2000 en het moment waarop u naar het huis van uw moeder verhuisde – gezien uw vader u zei dat het uw plicht was om hem op te volgen, en u zich niet zou kunnen verschuilen (zie gehoorverslag CGVS, p.18) – antwoordde u, weinig overtuigend, dat u nog een kind was en u nog niet alles moest weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U erop gewezen dat u reeds 20 jaar oud was in het jaar 2008, en opnieuw gevraagd waarom uw vader zolang wachtte om u op te leiden, gezien het door u geopperde belang dat u zijn functie zou overnemen, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er weinig verhelderend aan toe dat hij niet wist dat hij zou sterven. Het dient reeds vastgesteld dat bovenstaande verklaringen ernstige twijfels doen rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Immers, dat uw vader u verplichtte zijn functie over te nemen, en u daartoe reeds liet initiëren in het jaar 2000, en u daarna helemaal niet opgeleid zou hebben, en u helemaal niets uitgelegd zou hebben tot uw verhuis naar uw moeders huis, en u ook daarna niet voorbereid zou hebben op de rol die voor u voorbestemd was, en waaraan u niet kon ontsnappen, is uiterst bevreemdend en weet niet te overtuigen. Immers, als een dergelijke opvolging dermate belangrijk is, en u er niet aan kon ontsnappen, is het allerminst onredelijk te verwachten dat uw vader, gedurende de jaren die volgden op uw initiatie, op zijn minst iets zou ondernemen om u op te leiden en voor te bereiden op de functie die u zou moeten uitoefenen. Deze vaststellingen klemmen des te meer, daar u zelf verklaarde dat uw vader u na uw initiatie gezegd zou hebben dat hij u moest voorbereiden, daar u zijn functie zou moeten overnemen wanneer hij sterft. U legde voorts ook tegenstrijdige verklaringen af die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. U verklaarde dat de mensen uit de gemeenschap u na de dood van uw vader zeiden dat u uw vaders rol moest overnemen, en ze u zouden vermoorden indien u dat niet deed, en dat u nadien naar Benin City ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde aanvankelijk dat uw vader stierf op 10 januari 2009, en hij begraven werd op 20 februari 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u niet aanwezig was op uw vaders begrafenis, maar u wel nog te Uromi verbleef bij uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde eveneens dat u op 4 januari 2010 naar Lagos verhuisde, en u voorheen gedurende 5 maanden te Benin City verbleef, de stad waar u heen ging nadat u Uromi verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). Gevraagd of u dan in het midden van het jaar 2009, naar Benin City verhuisde (gegeven uw verklaring gedurende 5 maanden te Benin City te hebben gewoond, en van daar, op 4 januari 2010, naar Lagos te zijn verhuisd), antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd hoelang u nog bij uw moeder woonde, nadat uw vader gestorven was, antwoordde u – volledig tegenstrijdig aan bovenstaande verklaringen – dat u nog ongeveer twee weken bleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 24) – waaruit logischerwijze af te leiden valt dat u nog in de maand januari van 2009 naar Benin City zou zijn gegaan, voor uw vader begraven werd. U herinnerd aan uw verklaring dat u pas in het midden van het jaar 2009 naar Benin City verhuisde, antwoordde u, de tegenstrijdigheid waarmee u werd geconfronteerd ontwijkend, dat u na de dood van uw vader naar Benin City ging. Deze vaststelling doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Immers, dat u nu eens eens beweerde tot het midden van 2009 in Uromi te zijn gebleven, na de dood van uw vader in januari en zijn begrafenis op 20 februari, en dan plots beweerde twee weken na de dood van uw vader reeds naar Benin City te zijn verhuisd [en logischerwijze dus voor uw vaders begrafenis], zijn danig tegenstrijdige verklaringen dat er fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

Ten tweede dienen uw verklaringen opgemerkt, betreffende de plekken waar u verbleven zou hebben na uw vertrek uit Uromi, en uw verhuis naar de staat 'Yobe' in het noorden van Nigeria.

U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS initieel dat u op 4 januari 2010 naar Lagos verhuisde, daar gebleven te zijn tot juli 2010, en daarna – in juli 2010 – naar Guba te zijn verhuisd, in de staat Yobe, waar u bleef wonen tot de eerste oktober 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u tot juli 2010 in Lagos verbleef, antwoordde u bevestigend. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u evenwel dat u van 2010 tot 2011 te Lagos woonde, en u nadien, in het jaar 2011 naar Guba ging (zie 'Verklaring DVZ' in administratief dossier). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen afgelegd op de DVZ, en deze afgelegd op het CGVS, antwoordde u, de tegenstrijdigheid waarmee u geconfronteerd werd ontwijkend, dat u in 2010 naar Lagos ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). U

nogmaals herinnerd aan uw verklaring dat u in juli 2010 naar Guba verhuisde, antwoordde u plots ontkennend. U gevraagd wanneer u dan naar Guba verhuisde, antwoordde u plots dat u in maart 2011 naar Guba verhuisde. Dat u zonder meer de door u afgelegde verklaringen simpelweg ontkent, en uw antwoorden bijstelt naargelang de tegenstrijdigheden waarmee u werd geconfronteerd, overtuigt allerm minst, en draagt enkel bij tot de, hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen. Afgezien van deze vaststellingen, die de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, en verblijf in de staat Yobe, reeds ernstig compromiteren, dient ook uw opmerkelijke onwetendheid wat betreft de staat Yobe en het dorp Guba, opgemerkt. Gevraagd of, wanneer u het heeft over het dorp 'Guba' – waar een aanval vanwege Boko Haram plaatsgevonden zou hebben op 29 september 2013 – u eigenlijk 'Gujba' bedoelt, antwoordde u ontkennend, en voegde u er nadrukkelijk aan toe dat het 'Guba' is, en de naam van het dorp zo geschreven wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Het dient evenwel vastgesteld dat het dorp waar u op doelt, wel degelijk 'Gujba' heet, er in dit dorp op 29 september 2013 een aanval vanwege Boko Haram plaatsvond op het 'college of agriculture', en er in de beschikbare informatie geen dorp terug te vinden valt dat 'Guba' zou heten en in Yobe-state, dan wel in Nigeria in het algemeen, gelegen zou zijn. Dat u, zelfs nadat u ter verduidelijking gevraagd werd of u eigenlijk niet 'Gujba', in plaats van 'Guba', bedoelt, volhoudt dat het dorp waar u woonde tot oktober 2013, Guba heette en niet Gujba, doet verdere twijfels rijzen betreffende het door u geopperde verblijf aldaar. Gevraagd in welke 'Local Government Area' [de administratieve niveaus waarin de verschillende Nigeriaanse staten opgedeeld zijn, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier] het dorp Guba gelegen is, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U wist voorts ook niet wie de gouverneur zou zijn van de staat Yobe, noch wie de emir van Guba is (zie gehoorverslag CGVS, p. 26 en 28). Gevraagd of er een ziekenhuis is te Guba, antwoordde u bevestigend, maar u wist de naam ervan niet te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd of u, naast het door u genoemde 'college of agriculture', nog andere scholen kent te Guba, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of er een rivier stroomt door Guba, antwoordde u, uiterst vaag, dat 'er een rivier zou moeten zijn', maar u er nooit ging. Gevraagd of er straten zijn te Guba, antwoordde u bevestigend, maar opnieuw wist u geen namen te noemen. Gevraagd om gewoon vrijuit te vertellen over het dorp Guba, en wat er allemaal is in dat dorp, antwoordde u, weinig verhelderend, dat er aan landbouw gedaan wordt, er vee is, alsook een tomatenboerderij en een aardappelboerderij is, en dat de huizen er uit modder en zand gemaakt zijn. Gevraagd of u weet heeft van andere aanslagen in de staat Yobe, vanwege de groep Boko Haram, in de periode dat u er woonde, antwoordde u dat het gebeurde, maar u niet weet wanneer (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd of u Mamudo kent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Het dient evenwel vastgesteld dat, zo blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, er op 6 juli 2013 een aanval vanwege Boko Haram plaatsvond te Mamudo, een plek in de buitenwijken van Damaturu – een stad op 29 kilometer van Gujba.

Gevraagd waar in de staat Yobe het dorp Guba ergens gelegen is, nabij welke andere dorpen of steden, antwoordde u dat het 'dichtbij' Sokoto, Kano, Yola en Maiduguri is, en voegde u eraan toe dat het in die zone gelegen is. Het dient evenwel vastgesteld dat, zo blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, geen van deze door u genoemde steden in de nabijheid van het dorp Gujba [het dorp waar u wel degelijk lijkt naar te verwijzen] gelegen is, en de door u genoemde steden niet eens in de staat Yobe gelegen zijn. Zo blijkt Sokoto de hoofdstad te betreffen van de gelijknamige staat, en is deze stad zo'n 960 kilometer van Gujba verwijderd. Kano is de hoofdstad van de staat Kano, en ligt op zo'n 483 kilometer van Gujba verwijderd. Yola is de hoofdstad van de staat Adamawa en is zo'n 320 kilometer van Gujba verwijderd. Maiduguri ten slotte, is de hoofdstad van Borno-state en ligt op zo'n 161 kilometer van het dorp Gujba. Dat u enkel deze plekken wist op te noemen, gevraagd naar steden en dorpen in de nabijheid van Gu(j)ba, weet dan ook helemaal niet te overtuigen, en doet verder afbreuk aan uw door u geopperd verblijf aldaar. Gevraagd welke dorpen en steden u zoal passeerde onderweg van Lagos naar Guba, noemde u enkel de plaats Auchie, een dorp in de staat Edo (zie gehoorverslag CGVS, p. 26) – een dorp gelegen op zo'n 1013 kilometer van het dorp Gujba (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U de vraag opnieuw gesteld, en u erop gewezen dat de staat Yobe helemaal ten noorden van Nigeria ligt, antwoordde u het niet meer te weten. Gevraagd of u 'Jiri' kent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt evenwel dat het dorp Jiri op zo'n 27 kilometer van Gujba verwijderd ligt. Gevraagd of u Zugu kent, antwoordde u het niet te weten en gist u dat het misschien een naam van een dorp is. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt evenwel dat het dorp Zugu op zo'n 50 kilometer van Gujba verwijderd is. Gevraagd of u Waranya kent, antwoordde u opnieuw ontkennend. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt evenwel dat Waranya een dorp betreft op zo'n 21,5 kilometer van Gujba. Gevraagd of u Buniyadi kent, antwoordde u wederom ontkennend (zie

gehoorverslag CGVS, p. 27). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt evenwel dat Buniyadi een dorp is op zo'n 35,6 kilometer van Gujba verwijderd. Uw onvermogen om nog maar één plek in de buurt van Gujba te noemen, en de vaststelling dat u evenmin de meest nabije dorpen bij naam herkent, wanneer deze u voorgelezen worden, doet volkomen afbreuk aan het door u geopperde verblijf van meerdere jaren aldaar. Gevraagd wat de hoofdstad van de staat Yobe is, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd naar welke stad de hoofdweg leidt, die door het centrum van Gujba loopt, antwoordde u te denken dat die naar andere dorpen leidt, en voegde u eraan toe dat u er nooit ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Dat u niet wist aan te geven wat de hoofdstad is van de staat Yobe, doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde verblijf in deze staat, in het dorp Gujba, daar de hoofdstad van de staat Yobe de stad Damaturu is, een stad op 29 kilometer van het dorp Gujba (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De hoofdweg die door het dorp Gujba loopt – de 'Damaturu – Biu Road' – verbindt Gujba met Damaturu. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden verblijf te Gu(j)ba in de staat Yobe.

Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u het door u geopperde asielrelaas, allesbehalve aannemelijk heeft weten te maken. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen, en de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

U legde, op de DVZ, een kopie van uw Nigeriaans rijbewijs neer. U tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u documenten bij zich had wanneer u Nigeria verliet, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd welke identiteitsdocumenten u in Nigeria had, antwoordde u dat u een rijbewijs had maar u het niet vond. Gevraagd waar uw rijbewijs is, antwoordde u opnieuw dat u het niet vond. Gevraagd of u over een kopie beschikt van uw rijbewijs, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ een kopie van uw rijbewijs gaf, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waar die kopie vandaan kwam, verklaarde u dan weer dat u uw origineel rijbewijs mee had, en u het nadien verloor. Gevraagd of u ooit in de staat 'Rivers' te Nigeria geweest bent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd waar u uw rijbewijs haalde, antwoordde u dat ze het voor u maakten in de staat Edo (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd of u dan naar de staat Edo terugkeerde in het jaar 2011, antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoe u dan aan uw rijbewijs kwam, antwoordde u vaagweg en allerm minst overtuigend, dat u het in Guba deed, en de naam opschreef van de staat waar u vandaan komt. U erop gewezen dat er op uw rijbewijs – waarvan u een kopie neerlegde op de DVZ – vermeld staat dat deze afgeleverd werd in de staat Rivers, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er, al gissend en allerm minst overtuigend, aan toe dat er 'misschien' een bepaalde staat is die het rijbewijs uitgeeft. Afgezien van de vaststelling dat het door u neergelegde rijbewijs geenszins een bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas, dient opgemerkt dat de door u neergelegde kopie van uw rijbewijs enkel verder afbreuk doet aan de verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielrelaas. Immers, uit de lezing van uw rijbewijs, valt enkel af te leiden dat deze u afgeleverd werd in de staat Rivers te Nigeria, op 13 april 2011 – een vaststelling die enkel verder afbreuk doet aan het door u geopperde verblijf te Gu(j)ba vanaf juli 2010, dan wel maart 2011. Het litteken op uw buik, dat u tijdens het gehoor op het CGVS toonde, vormt evenmin een bewijs van het door u geopperde asielrelaas, daar dit litteken talloze oorzaken kan kennen. Gegeven het ongeloofwaardig bevonden karakter van uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielrelaas, kan er dan ook geen geloof ghecht worden aan uw verklaring dat u dit litteken in het jaar 2000 zou zijn opgelopen, nadat uw vader u geïnitieerd zou hebben.

C.

Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij geeft daarbij aan het niet eens te zijn met de weigering van de vluchtelingenstatus zonder dit evenwel nader toe te lichten. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus betwist hij de beoordeling ten aanzien van 'Pakistan' (sic).

2.2. Beoordeling

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zijn beslissing van 26 februari 2014 beoordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielerlaas als ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen:

- (i) verzoeker verklaarde dat zijn vader traditioneel dokter was te Uromi, een stad in de staat 'Edo State' te Nigeria, en dat hij als eerstgeborene, na de dood van zijn vader in 2009, verplicht werd diens functie over te nemen, hetgeen hij weigerde. Verzoeker verklaarde dat zijn vader hem reeds op twaalfjarige leeftijd, in het jaar 2000, liet initiëren bij de goden van het land, een initiatie die erin bestond dat in zijn buik gesneden werd, hetgeen een litteken op zijn buik naliet waardoor iedereen zou weten wie hij was en waar hij vandaan kwam. Hij verklaarde eveneens dat hij schoolliep tot 14 jaar, en daarna niets deed en ook niet werkte. Gevraagd wat zijn vader allemaal uitlegde na zijn initiatie, antwoordde verzoeker dat hij niets uitlegde. Hij verklaarde dit doordat de familieverwanten en zouden zeggen hoe de zaken gaan. Verzoeker voegde eraan toe dat hij bij zijn vader zou blijven, hem zou volgen, hij hen zou aanleren hoe de kruiden voor te bereiden, en hoe hij het orakel moest raadplegen. Verzoeker verklaarde verder dat, wanneer zijn moeder zijn vader verliet, hij niet langer bij zijn vader bleef, en hem dus niet volgde. Gevraagd wanneer zijn moeder zijn vader verliet, antwoordde verzoeker 2009, en stelde meteen zijn antwoord bij door te verklaren dat het 2007 à 2008 was. Eerder tijdens het gehoor op het CGVS deze zelfde vraag gesteld, antwoordde verzoeker evenwel, heel wat preciezer, dat zijn moeder het huis van zijn vader verliet in november 2008. Gevraagd of hij zijn vader dan bij zijn werk volgde tussen 2000 en 2007 à 2008 – gegeven de verklaring in het jaar 2000 op 12-jarige leeftijd te zijn geïnitieerd door zijn vader, hij op 14-jarige leeftijd ophield met schoollopen en nadien niets deed, en dat hij zijn vader zou moeten volgen, die hem vanalles zou aanleren – antwoordde hij ontkennend. Gevraagd hoe dat kwam, antwoordde verzoeker dat hij het niet wou en hij een christen is. Gevraagd wat zijn vader hem dan allemaal vertelde na zijn initiatie in het jaar 2000, antwoordde hij dat hij hem niets zei én dat hij zei dat hij hem moest voorbereiden om zijn taken over te nemen na zijn dood. Gevraagd of zijn vader hem dan voorbereidde, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd waarom niet, gezien hij hem initieerde en hem uitlegde dat hij hem moest voorbereiden opdat hij later zijn functie zou overnemen, antwoordde verzoeker geenszins verhelderend dat hij twaalf was wanneer hij geïnitieerd werd. Opnieuw gevraagd waarom zijn vader hem dan niet voorbereidde nadat hij hem initieerde, antwoordde verzoeker dat er dan het probleem was met zijn moeder, die christene is en zijn vader verliet, dat hij zijn vader dan niet wou volgen, en hij hem dan ook de zaken niet kon vertellen die hij moest vertellen. Gevraagd of zijn vader hem dan niet voorbereidde tussen de jaren 2000 en 2007, antwoordde hij dat hij bij zijn moeder verbleef en niet bij zijn vader. Herinnerd aan zijn verklaring dat zijn moeder pas in 2007 bij zijn vader wegging, antwoordde verzoeker dat hij niet voorbereid werd door zijn vader tussen 2000 en 2007. Gevraagd of zijn vader dan helemaal niets deed gedurende de zeven jaren na zijn initiatie, antwoordde hij bevestigend. Gevraagd waarom zijn vader hem niet voorbereidde – gezien zijn verklaring dat zijn vader hem in het jaar 2000 initieerde en hem uitlegde

dat hij hem zou moeten opleiden opdat verzoeker zijn functie zou overnemen – antwoordde hij, de vraag ontwijkend, dat de voorbereiding reeds gebeurde in het jaar 2000 [waarmee hij doelt op de door hem geopperde initiatie, waarna, zo verklaarde hij, zijn vader helemaal niets uitlegde]. Gevraagd of zijn vader, nadat hij in het jaar 2000 geïnitieerd werd, er nog met hem over praatte, namelijk dat hij hem zou moeten opvolgen als traditionele dokter, antwoordde hij ontkennend. Opnieuw gevraagd waarom zijn vader niets ondernam om hem op te leiden, in de periode tussen zijn initiatie in het jaar 2000 en het moment waarop hij naar het huis van zijn moeder verhuisde – gezien zijn vader zei dat het zijn plicht was om hem op te volgen, en verzoeker zich niet zou kunnen verschuilen – antwoordde hij, weinig overtuigend, dat hij nog een kind was en nog niet alles moest weten. Erop gewezen dat hij reeds 20 jaar oud was in het jaar 2008, en opnieuw gevraagd waarom zijn vader zolang wachtte om hem op te leiden, antwoordde hij het niet te weten, en voegde er weinig verhelderend aan toe dat hij niet wist dat hij zou sterven. Bovenstaande verklaringen doen ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Immers, dat gezien het geopperde belang dat hij zijn functie zou overnemen, zijn vader hem verplichtte zijn functie over te nemen, en hem daartoe reeds liet initiëren in het jaar 2000, en hem daarna helemaal niet opgeleid zou hebben, en hem helemaal niets uitgelegd zou hebben tot gezien het geopperde belang dat hij zijn functie zou overnemen, verhuis naar zijn moeders huis, en hem ook daarna niet voorbereid zou hebben op de rol die voor hem voorbestemd was, en waaraan hij niet kon ontsnappen, is uiterst bevreemdend en weet niet te overtuigen. Immers, als een dergelijke opvolging dermate belangrijk is, en hij er niet aan kon ontsnappen, is het allerminst onredelijk te verwachten dat zijn vader, gedurende de jaren die volgden op zijn initiatie, op zijn minst iets zou ondernemen om hem op te leiden en voor te bereiden op de functie die hij zou moeten uitoefenen;

- (ii) verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Hij verklaarde dat de mensen uit de gemeenschap en na de dood van zijn vader zeiden dat hij zijn vaders rol moest overnemen, en ze hem zouden vermoorden indien hij dat niet deed, en dat hij nadien naar Benin City ging. Hij verklaarde aanvankelijk dat zijn vader stierf op 10 januari 2009 en begraven werd op 20 februari 2009. Hij verklaarde dat hij niet aanwezig was op zijn vaders begrafenis, maar nog te Uromi verbleef bij zijn moeder. Hij verklaarde eveneens dat hij op 4 januari 2010 naar Lagos verhuisde, en voorheen gedurende 5 maanden te Benin City verbleef, de stad waar hij heen ging nadat hij Uromi verliet. Gevraagd of hij dan in het midden van het jaar 2009, naar Benin City verhuisde (gegeven zijn verklaring gedurende 5 maanden te Benin City te hebben gewoond, en van daar, op 4 januari 2010, naar Lagos te zijn verhuisd), antwoordde hij bevestigend. Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd hoelang hij nog bij zijn moeder woonde, nadat zijn vader gestorven was, antwoordde hij – volledig tegenstrijdig aan bovenstaande verklaringen – dat hij verder nog ongeveer twee weken bleef – waaruit logischerwijze af te leiden valt dat hij nog in de maand januari van 2009 naar Benin City zou zijn gegaan, voor zijn vader begraven werd. Herinnerd aan zijn verklaring dat hij pas in het midden van het jaar 2009 naar Benin City verhuisde, antwoordde hij, de tegenstrijdigheid ontwijkend, dat hij na de dood van zijn vader naar Benin City ging. Deze vaststelling doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Immers, dat hij nu eens beweerde tot het midden van 2009 in Uromi te zijn gebleven, na de dood van zijn vader in januari en zijn begrafenis op 20 februari, en dan plots beweerde twee weken na de dood van zijn vader reeds naar Benin City te zijn verhuisd [en logischerwijze dus voor zijn vaders begrafenis], zijn danig tegenstrijdige verklaringen dat er fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas;
- (iii) met betrekking tot de plaatsen waar hij verbleven zou hebben na zijn vertrek uit Uromi, en zijn verhuis naar de staat 'Yobe' in het noorden van Nigeria, verklaarde verzoeker tijdens het gehoor op het CGVS initieel dat hij op 4 januari 2010 naar Lagos verhuisde, daar gebleven te zijn tot juli 2010, en daarna – in juli 2010 – naar Guba te zijn verhuisd, in de staat Yobe, waar hij bleef wonen tot 1 oktober 2013. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of hij tot juli 2010 in Lagos verbleef, antwoordde hij bevestigend. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij evenwel dat hij van 2010 tot 2011 te Lagos woonde en nadien, in het jaar 2011 naar Guba verhuisde. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen afgelegd op de DVZ, en deze afgelegd op het CGVS, antwoordde hij, de tegenstrijdigheid ontwijkend, dat hij in 2010 naar Lagos verhuisde. Herinnerd aan zijn verklaring dat hij in juli 2010 naar Guba verhuisde, antwoordde hij plots ontkennend. Gevraagd wanneer hij dan naar Guba verhuisde, antwoordde hij plots dat hij in maart 2011 naar Guba verhuisde. Dat hij zonder meer zijn eerdere verklaringen simpelweg ontkent, en zijn antwoorden bijstelt naargelang de tegenstrijdigheden waarmee hij werd geconfronteerd, overtuigt allerminst, en draagt enkel bij tot de, hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verder is verzoeker ook geheel onwetend over de staat Yobe en het dorp Guba. Gevraagd of, wanneer hij het heeft over het dorp 'Guba' – waar een aanval vanwege Boko Haram plaatsgevonden zou hebben op 29 september 2013 – hij eigenlijk 'Gujba' bedoelt,

antwoordde hij ontkennend en voegde er nadrukkelijk aan toe dat het 'Guba' is, en de naam van het dorp zo geschreven wordt. Het dorp waar hij op doelt, heet wel degelijk 'Gujba', er in dit dorp op 29 september 2013 een aanval vanwege Boko Haram plaatsvond op het 'college of agriculture', en er in de beschikbare informatie geen dorp terug te vinden valt dat 'Guba' zou heten en in Yobe-state, dan wel in Nigeria in het algemeen, gelegen zou zijn. Nadat ter verduidelijking gevraagd werd of hij eigenlijk niet 'Gujba', in plaats van 'Guba', bedoelt, houdt hij vol dat het dorp waar hij woonde tot oktober 2013, Guba heette en niet Gujba, hetgeen verdere twijfels doet rijzen betreffende het beweerde verblijf aldaar. Gevraagd in welke 'Local Government Area' [de administratieve niveaus waarin de verschillende Nigeriaanse staten opgedeeld zijn, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier] het dorp Guba gelegen is, antwoordde hij het niet te weten. Evenmin weet hij wie de gouverneur zou zijn van de staat Yobe, noch wie de emir van Guba is. Gevraagd of er een ziekenhuis is te Guba, antwoordde hij bevestigend, maar hij wist de naam ervan niet te noemen. Gevraagd of hij, naast het door haar genoemde 'college of agriculture', nog andere scholen kent te Guba, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd of er een rivier stroomt door Guba, antwoordde hij, uiterst vaag, dat 'er een rivier zou moeten zijn', maar hij er nooit ging. Gevraagd of er straten zijn te Guba, antwoordde hij bevestigend, maar opnieuw wist hij geen namen te noemen. Gevraagd om gewoon vrijuit te vertellen over het dorp Guba, en wat er allemaal is in dat dorp, antwoordde hij, weinig verhelderend, dat er aan landbouw gedaan wordt, er vee is, alsook een tomatenboerderij en een aardappelboerderij is, en dat de huizen er uit modder en zand gemaakt zijn. Gevraagd of hij weet heeft van andere aanslagen in de staat Yobe, vanwege de groep Boko Haram, in de periode dat hij er woonde, antwoordde hij dat het gebeurde, maar weet niet wanneer. Gevraagd of hij Mamudo kent, antwoordde hij ontkennend. Uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er op 6 juli 2013 een aanval vanwege Boko Haram plaatsvond te Mamudo, een plek in de buitenwijken van Damaturu – een stad op 29 kilometer van Gujba;

- (iv) gevraagd waar in de staat Yobe het dorp Guba ergens gelegen is, nabij welke andere dorpen of steden, antwoordde hij dat het 'dichtbij' Sokoto, Kano, Yola en Maiduguri is, en voegde eraan toe dat het in die zone gelegen is. Uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt geen van de genoemde steden in de nabijheid van het dorp Gujba [het dorp waar hij wel degelijk lijkt naar te verwijzen] gelegen is, en de door haar genoemde steden niet eens in de staat Yobe gelegen zijn. Zo blijkt Sokoto de hoofdstad te betreffen van de gelijknamige staat, en is deze stad zo'n 960 kilometer van Gujba verwijderd. Kano is de hoofdstad van de staat Kano, en ligt op zo'n 483 kilometer van Gujba verwijderd. Yola is de hoofdstad van de staat Adamawa en is zo'n 320 kilometer van Gujba verwijderd. Maiduguri ten slotte, is de hoofdstad van Borno-state en ligt op zo'n 161 kilometer van het dorp Gujba. Dat hij enkel deze plekken wist op te noemen, gevraagd naar steden en dorpen in de nabijheid van Gu(j)ba, weet dan ook helemaal niet te overtuigen, en doet verder afbreuk aan het beweerde verblijf aldaar. Gevraagd welke dorpen en steden hij passeerde onderweg van Lagos naar Guba, noemde hij enkel de plaats Auchie, een dorp in de staat Edo – een dorp gelegen op zo'n 1013 kilometer van het dorp Gujba. Nadat de vraag opnieuw werd gesteld, en erop werd gewezen dat de staat Yobe helemaal ten noorden van Nigeria ligt, antwoordde hij het niet meer te weten. Gevraagd of hij 'Jiri' kent, antwoordde hij ontkennend. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat het dorp Jiri op zo'n 27 kilometer van Gujba verwijderd ligt. Gevraagd of hij Zugu kent, antwoordde hij het niet te weten en gist hij dat het misschien een naam van een dorp is. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat het dorp Zugu op zo'n 50 kilometer van Gujba verwijderd is. Gevraagd of hij Waranya kent, antwoordde hij opnieuw ontkennend. Uit informatie blijkt dat Waranya een dorp betreft op zo'n 21,5 kilometer van Gujba. Gevraagd of hij Buniyadi kent, antwoordde hij wederom ontkennend. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Buniyadi een dorp is op zo'n 35,6 kilometer van Gujba verwijderd. Zijn onvermogen om ook maar één plek in de buurt van Gujba te noemen, en de vaststelling dat hij evenmin de meest nabije dorpen bij naam herkent, wanneer deze voorgelezen worden, doet volkomen afbreuk aan het beweerde verblijf van meerdere jaren aldaar. Gevraagd wat de hoofdstad van de staat Yobe is, antwoordde hij het niet te weten. Gevraagd naar welke stad de hoofdweg leidt, die door het centrum van Gujba loopt, antwoordde hij te denken dat die naar andere dorpen leidt, en voegde eraan toe dat hij er nooit ging. Dat hij niet wist aan te geven wat de hoofdstad is van de staat Yobe, doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het beweerde verblijf in deze staat, in het dorp Gujba, daar de hoofdstad van de staat Yobe de stad Damaturu is, een stad op 29 kilometer van het dorp. De hoofdweg die door het dorp Gujba loopt – de 'Damaturu – Biu Road' – verbindt Gujba met Damaturu. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan het voorgehouden verblijf te Gu(j)ba in de staat Yobe.
- (v) verzoeker legde bij DVZ een kopie van zijn Nigeriaans rijbewijs neer. Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of hij documenten bij zich had wanneer hij Nigeria verliet, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd welke identiteitsdocumenten hij in Nigeria had, antwoordde hij dat hij een

rijbewijs had maar het niet vond. Gevraagd waar zijn rijbewijs is, antwoordde hij dat hij het niet vond. Gevraagd of hij over een kopie beschikt van zijn rijbewijs, antwoordde hij ontkennend. Geconfronteerd met de vaststelling dat hij op de DVZ een kopie van zijn rijbewijs gaf, antwoordde hij bevestigend. Gevraagd waar die kopie vandaan kwam, verklaarde hij dat hij zijn origineel rijbewijs mee had, en het nadien verloor. Gevraagd of hij ooit in de staat 'Rivers' te Nigeria geweest is, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd waar hij zijn rijbewijs haalde, antwoordde hij in de staat Edo. Gevraagd of hij dan naar de staat Edo terugkeerde in het jaar 2011, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd hoe hij dan aan zijn rijbewijs kwam, antwoordde hij vaagweg en allerm minst overtuigend, dat hij het in Guba deed, en de naam opschreef van de staat waar hij vandaan komt. Erop gewezen dat er op zijn rijbewijs – waarvan hij een kopie neerlegde op de DVZ – vermeld staat dat dit afgeleverd werd in de staat Rivers, antwoordde hij het niet te weten, en voegde hij er, al gissend en allerm minst overtuigend, aan toe dat er 'misschien' een bepaalde staat is die het rijbewijs uitgeeft. Afgezien van de vaststelling dat het neergelegde rijbewijs geenszins een bewijs vormt van het aangevoerde asielrelaas, doet dit document enkel verder afbreuk aan de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn asielrelaas. Immers, uit de lezing van zijn rijbewijs, valt enkel af te leiden dat dit afgeleverd werd in de staat Rivers te Nigeria, op 13 april 2011 – een vaststelling die enkel verder afbreuk doet aan het voorgehouden verblijf te Gu(j)ba vanaf juli 2010, dan wel maart 2011. Het litteken op zijn buik, dat hij tijdens het gehoor op het CGVS toonde, vormt evenmin een bewijs van het asielrelaas, daar dit litteken talloze oorzaken kan kennen. Gegeven het ongeloofwaardig bevonden karakter van zijn verklaringen, afgelegd in het kader van zijn asielrelaas, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaring dat hij dit litteken in het jaar 2000 zou hebben opgelopen, nadat zijn vader hem geïnitieerd zou hebben.

Verzoeker beperkt zich ertoe zijn voorgehouden vrees bij terugkeer naar Nigeria te herhalen. Daarbij voert hij geen enkele opmerking noch grief aan met betrekking tot hoger genoemde motieven. Deze motieven die duidelijk steun vinden in de verklaringen van verzoeker in het administratief dossier, worden door de Raad nochtans pertinent en draagkrachtig geacht. De Raad bevestigt dan ook de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Gelet op wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker voert geen andere elementen aan die kunnen wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Evenmin voert verzoeker aan dat in Nigeria sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker nog wijst op het feit dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen, houdt dit geen verband met de huidige zaak, die zich situeert in Nigeria. Aldus maakt verzoeker geen risico op ernstige schade aannemelijk in de zin van artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. VERHAERT